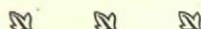

mij, dat men daar alweer meer en meer aan gaat doen. De Levende Natuur geeft daar ook telkens weer blijk van en tot mijn genoegen vond ik ook in Fungus een prachtige aansporing voor het teekenen van paddenstoelen.

Om nu nog even op Tinbergen's boek terug te komen: de 37 kwarto pagina's zijn compres gedrukt met kleine letter en de inhoud komt dus vrijwel gelijk met die van een gewoon octavo boek van een vel of acht druks. Ge krijgt zodoende een goed, uitvoerig werk over onze roofvogels, hun gedrag, hun uiterlijk, hun voedsel, hun manieren, hun jachttechniek. Het is in hoofdzaak eigen ervaring, maar goede gegevens uit de literatuur, met behoorlijke opgaaf van herkomst, dragen nog bij tot meerdere benadering van volledigheid.

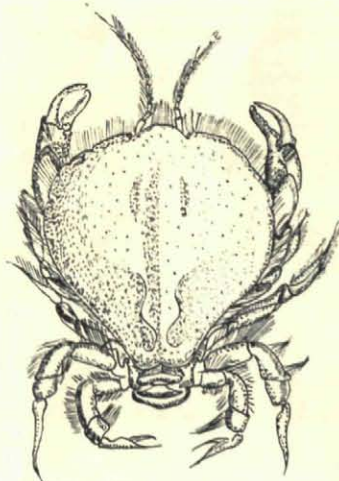
Wij hebben nog geen goed boek over de vogels van Nederland. Een werk als dit mogen we alvast rekenen tot de zeer waardevolle bouwstoffen. Ik hoop van harte dat Tinbergen „school" zal maken en dat andere „jongeren" ook eens een groep voor hun rekening nemen. T.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Een nieuw krabbetje op ons strand. De vloedlijn, die in de stormachtige eerste helft van Februari buitengewoon rijk geweest is, bracht ons een aardige vondst. Op een excursie, gehouden door enige N.J.N.-ers, ongeveer half Februari langs 't Wijk aan Zee'se strand, werd een merkwaardig, hartvormig krabbetje gevonden, van ongeveer 11 mm. lang, met prachtig gepolijst kopborststuk en bijna oningesneden voorrand.

Nauwkeurige determinatie gaf tot uitkomst, dat het *Thia polita* moest zijn. Vele literatuurgegevens bewezen dit, en vergelijking met museummateriaal uit Jersey, dat op 't A'dams Zool. Museum aanwezig was, gaf de proef op de som.

THIA POLITA
(LENGTE MAX. 25 MM.)

ABDOMEN ♀

Thia polita, in 1815 door W. L. Leach beschreven, behoort tot een geslacht der Brachyura, dat ongeveer tussen Zwemkrab en Noordzeekrab in staat. Hij is daarvan echter al dadelijk door de typische hartvorm onderscheiden, die hem dienstig is bij z'n levenswijze (hij graaft zich in de littorale zand- en slibbodems achterwaarts in).

Kenmerkend is verder de zeer sterke, gele beharing, vooral langs de rand van kopborststuk en extremiteiten, en het bij beide geslachten smalle, lange achterlijf, dat bij de ♂♂ uit vijf, bij de ♀♀ uit zeven segmenten bestaat. Eigenaardig zijn de ver onder 't schild liggende tweede antennen, net kleine bezems, die, in de lengteas van het lichaam gericht, kleine voedselpartikels naar het mondveld kunnen vegen.

Het gevonden exemplaar was niet gaaf (er ontbraken enkele gangpoten en van de sterke beharing waren alleen nog talrijke inplantingen te zien) maar wel vers.

Eigenaardig is, dat op een excursie van de Amsterdamse biologen ongeveer terzelfder tijd een kopborststuk van *Thia* tussen Zandvoort en IJmuiden werd gevonden.

Volgens verschillende auteurs breidt het krabbetje zich vanaf de Mediterrane kust nog steeds noordwaarts langs het continent uit. Enkelens noemen onder 't verspreidingsgebied ook de Hollandse kust; voor zover ik na kan gaan heeft dit betrekking op een vangst voor onze kust, op 3°38' O.L. 51°48' N.B. op 13 vaam diepte, die Hoek in zijn Crustacea Neerlandica vermeldt.

Wie vindt het eerste levende exemplaar op ons strand?

Amsterdam.

J. DE WILDE.